

“Ara en sabem més que quan es negocià l'Estatut del 1979”

Joan Saura és conseller de Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya i president d'Iniciativa per Catalunya Verds. El líder dels ecosocialistes viurà en primera línia un dels reptes més importants que afronta Catalunya durant aquesta legislatura: la redacció d'un nou Estatut.

L'atemptat de Madrid ha fet que algunes veus alertessin sobre el perill de creixement d'actituds xenòfobes. Pot fer res el Govern català, amb les competències que té?

—Cal fer pedagogia. Que el Govern català, davant qualsevol cas d'agressió racista, el condemni enèrgicament; hem d'explicar que el terrorisme no és ni basc, ni islàmic. Es parla de terrorisme islàmic. Doncs caldria dir d'Al-Qaida. Hem d'intentar no criminalitzar.

Alhora cal aplicar mesures transversals que donin resposta als reptes que avui planteja la immigració. Per exemple, quan hem aprovat fer un pla de rehabilitació de quaranta barris —que estan urbanísticament en molt males condicions— lluitem contra possibles brots de xenofòbia. Quan el Departament d'Ensenyament fa un esforç especial perquè no hi hagi discriminació en la matriculació dels nens i nenes en funció de la seva ètnia, també treballem contra el racisme.

També hi ha un element molt important: que el Govern central canviï la seva política d'immigració. Aquests darrers set anys del PP han estat basats en una política de criminalització de la immigració. El PSOE ha de canviar aquesta política. Cal regularitzar la situació de tota aquella gent que tingui feina. Hi ha milers i milers de persones que treballen en condicions d'explotació. S'ha de combatre això,

i una de les maneres és regularitzant la situació d'aquestes persones, junt amb l'aplicació de mecanismes d'inspecció per eradicar aquestes pràctiques d'explotació que utilitzen alguns empresaris.

—Amb l'Estatut que hi ha ara, el Govern català quina capacitat té per lluitar contra aquest tipus d'explotacions?

—Precisament en una reunió amb diverses entitats que treballen en l'àmbit de la immigració, una de les coses que els vaig demanar és que em fessin arribar què hauria de dir el nou Estatut en aquesta matèria. Quan es va fer l'Estatut, el 1979, Catalunya no tenia el repte de la immigració actual. Per tant, no hi ha competències en immigració. Així que quan em pregunten per què volem un nou Estatut, explico que aquest fenomen —com les noves tecnologies, la preservació del medi ambient— no existia el 1979. Ara se'ns plantegen aquestes circumstàncies i no tenim altres competències per afrontar-les. Ara bé, això no vol dir que no tinguem competències. Una part important de la política d'immigració ha d'anar vinculada a la política social per tothom. Ara, les mesures pròpies per establir els contingents, per exemple, són competència de l'estat. No pot ser que les grans decisions de política d'immigració depenguin només de l'estat.

—Per afrontar el repte de la immigració actual, serveix l'experiència amb la immigració provinent d'Espanya que els

anys cinquanta i seixanta va arribar a Catalunya?

—Hi ha uns reptes que són semblants, però n'hi ha de diferents. Avui parlem de cultures molt diferents de les que venien aleshores. L'andalusa, la murciana, la gallega... tenien diferències amb la cultura catalana. Però ara les diferències encara són més grans.

A més a més, la nova immigració, com que en molts casos no té documents, planteja una situació d'irregularitat que és nova. Per tant, crec que és un repte molt més important. Però el bagatge de Catalunya, com a país gresol de cultures, integrador, facilita la situació.

—El resultat del 14 de març obre un context polític molt diferent a l'estat.

—Que el PP no sigui al Govern de l'estat és una gran tranquil·litat per al Govern de Catalunya. El Govern del PP ja ens atacava fins i tot abans de prendre possessió! I segur que ens hauríem convertit en l'objecte d'atac del PP, perquè érem políticament més perillosos que el Govern del País Basc.

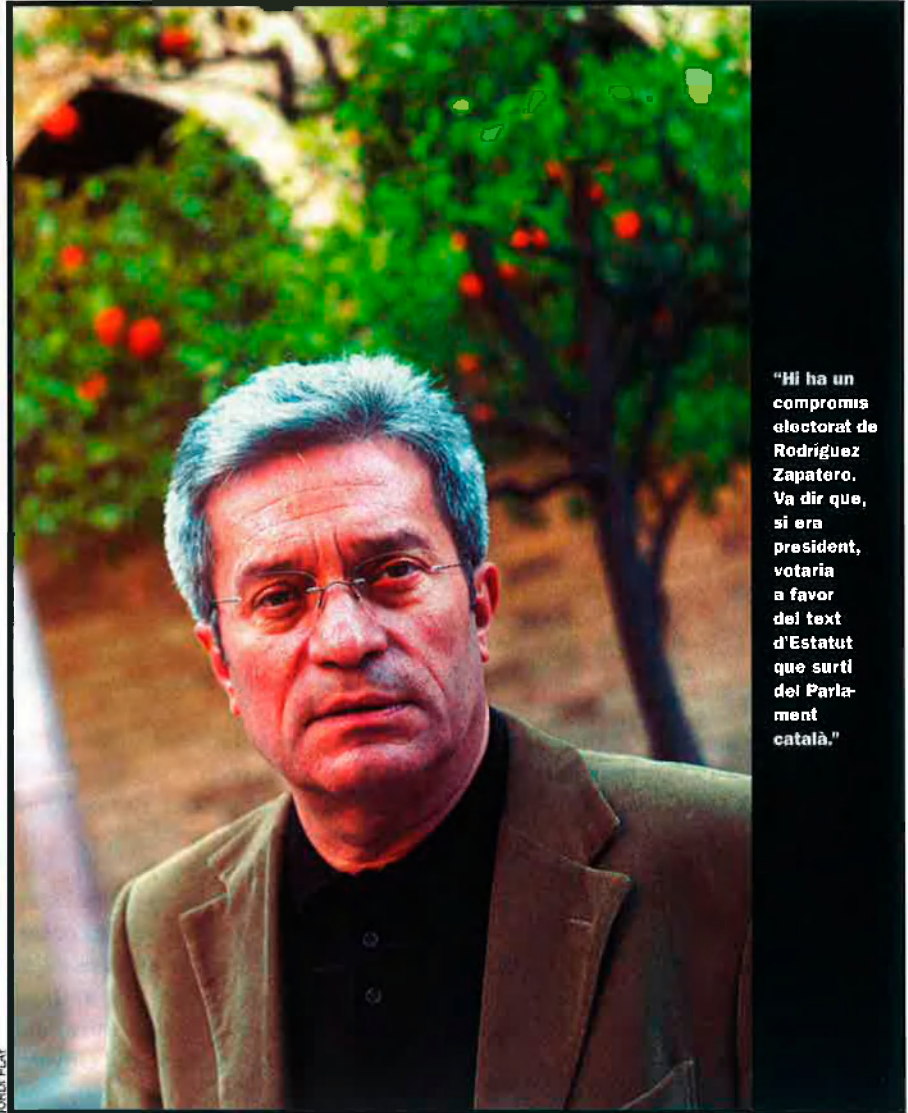
Per tant, sentim una alegria molt gran. Dit això, però, segur que amb el PSOE la situació serà més bona, però hi haurà dificultats. No serà un camí de roses,estic segur que hi haurà problemes. Sí que és cert que, ara més que mai, no tenim enemic exterior. És a dir, el resultat final del que fem en bona part dependrà de les capacitats i de la intel·ligència del Govern català.

—Amb el PP en contra es podrà aprovar l'Estatut a Madrid?

—Home, es pot aprovar a Madrid, numèricament, sense el PP. No m'agrada fer política-ficció, però penso que no es podran oposar al nou Estatut. Per exemple, el PP no podrà negar que l'Estatut inclogui competències en matèria d'immigració...

—No?

—Podem discutir quines, però no que un dels principals reptes de Catalunya no el pugui gestionar el Govern català. En un debat en què la crispació i la mentida queden apartades, hem de ser capaços d'explicar què volem. Estic segur que el PP no podrà votar "no" a tot. També, si he de ser

"Hi ha un compromís electoral de Rodríguez Zapatero. Va dir que, si era president, votaria a favor del text d'Estatut que surti del Parlament català."

sincer, m'enduria una sorpresa si votés que "sí" a tot!

—El text que surti del Parlament català serà el que es votarà a Madrid o viurem un procés de negociació que acabi amb un altre "retall"?

—Hi ha un compromís electoral de Rodríguez Zapatero. Va dir que, si era president del Govern central, votaria a favor del text d'Estatut que surti del Parlament.

Som davant d'una oportunitat històrica. Pels canvis polítics que s'han produït i perquè la necessitat de reforma de l'Estatut també la plantegen fora de Catalunya territoris com el País Basc, Andalusia, les Illes Canàries...

L'estat de les autonomies que tenim, amb totes les seves deficiències, possi-

blement no hauria estat possible sense el paper de Catalunya en la transició. En aquests moments, tornarà a passar. I farem tot el possible per liderar aquest nou salt que necessita l'estat, el reconeixement de la plurinacionalitat, d'un autogovern més fort i un Estatut blindat que no permeti que es vagin esgarrapant competències.

—Amb aquest procés de reforma de l'estat es corre el risc de reeditar allò del "café per a tothom"?

—L'Estatut del 1979, que va ser bo per a Catalunya, va ser un pacte polític, amb redactats excessivament genèrics, que han permès que ens esgarrapessin competències. Parlant amb un dels assessors de la redacció de l'Estatut, em deia: "Ara en sabem."

"Amb un Govern espanyol del PP, tal com anaven ara les coses, el Govern català hauria estat assetjat continuament, com van fer amb el Govern de les Illes."

Ara en sabem més que quan es negocià l'Estatut del 1979; nosaltres fèiem el pacte polític, però l'administració central posava la lletra petita. Avui, aquesta mateixa persona em deia: "Tenim la densitat més gran de persones expertes en dret constitucional per metre quadrat de tot l'estat espanyol." L'experiència acumulada ens ajuda. Sabem molt bé què volem, un Estatut blindat, que ha de tenir un cert caràcter constituent per a Catalunya, que especifiqui les normes bàsiques de l'autogovern i que no es puguin canviar per majories. També ha de significar, tant en el capítol de símbols i de llengua, un pas endavant. Crec que ho aconseguirem. Les altres comunitats demanaran el que voldran, però en tot cas, no acceptarem rebaixes del que considerem just en l'Estatut.

—Ja fa més de cent dies del nou Govern de la Generalitat de Catalunya. Amb les crisis viscudes durant aquest temps han quedat tocades les relacions entre les tres formacions polítiques del tripartit?

—Abans del 14 de març ja vaig dir que entre les tres formacions hi havia una gran complicitat. Per què? doncs perquè les agressions han estat tan grans que han generat complicitats

majors. I els resultats electorals del 14 de març ens reforcen.

—No pot acabar passant allò de "contra el PP es vivia més bé"?

—No, no. Això m'ho ha dit gent, però no, no... Amb un Govern espanyol del PP, com anaven ara les coses, el Govern català hauria estat assetjat continuament, com van fer amb el Govern de les Illes. Per tant estic contentíssim de la desaparició del Govern popular.

—La decisió de tirar endavant el polèmic túnel de Bracons, malgrat que ERC i vostès mateixos hi estaven en contra, és normal en un govern de coalició, o hi ha hagut tensions serioses?

—No hi haurà cap altre cas com aquest. Hem hagut d'actuar sobre una obra que ja estava adjudicada i de la qual en tenim visions diferents. És diferent debatre sobre un projecte que has de fer que sobre un que ja estava adjudicat. I he de dir que, malgrat que nosaltres, com a Iniciativa, hem expressat la nostra oposició, el projecte actual té unes millores importants i no és igual al que va fer CiU. Té una lògica semblant, però és un projecte diferent.

—Iniciativa és una de les formacions que ha sortit més reforçada del cicle electoral.

—És cert. Vam acabar l'anterior cicle electoral amb molta gent que es preguntava si Iniciativa tenia un espai polític. Sempre vaig creure i crec que hi ha un espai d'esquerra verda nacional que dona respostes als reptes socials i ecològics. En aquests tres anys hem definit molt bé aquest espai. Amb un plantejament clarament nacional i buscant la continuïtat dels objectius socials. També, des que sóc president d'ICV, hem fet un esforç de renovació de càrrecs. Producte d'aquestes mesures molta gent jove s'ha anat incorporant al nostre projecte i tenim una renovació també en les bases molt important. En l'assemblea que fem al juliol hem de consolidar aquesta renovació i plantejar-nos el creixement a tot Catalunya.

—Formeu grup parlamentari a Madrid, amb IU...

—Sí però nosaltres, a la IU de l'Anguila no hi tornariem, eh!

—Han canviat les persones, però IU no ha viscut el procés d'evolució d'Iniciativa. Poden reaparèixer vells problemes?

—Si a la IU actual, el senyor Llamazares no hagués tirat per la finestra els elements més perversos de l'anguitisme, no podríem formar part d'aquest grup. Tot això queda enrere; si no, no hauríem anat en coalició amb ells a Catalunya. Han tret llast, però no han fet una evolució cap a una esquerra verda. Amb la formació del grup, però, no és ICV que s'integra al grup d'IU al Congrés, sinó que formem un grup conjuntament. I ens posem també una mica d'acord en l'evolució del projecte, que s'adreci, amb el *tempo* que ells considerin, cap a un model d'esquerra verda. Crec que IU pot fer això, i m'atreveria a dir que està obligada a fer-ho. Nosaltres vam patir una crisi molt greu el 1999. Llavors vam tenir la necessitat de replantejar-nos ràpidament el nostre espai polític. Vam escollir l'espai de l'esquerra verda. Si Iniciativa no hagués fet aquella aposta, avui no seríem aquí. I crec que Esquerra Unida va en la bona direcció.

Enric Rimbau